

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' קלא

ערב ש"ק פ' תרומה, ג' אדר ראשון ה'תשע"ו
שנת הקהל

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושש שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקיי"ג שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

מרת מרגרט בת ר' יצחק מעתוק ע"ה

דואק

נפטרה ביום י"ד תמוז ה'תשע"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בני'

ר' משה הכהן, ר' רחמים הכהן, ר' מרדכי הכהן
ומשפחתם שיחיו דואק

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת חי' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

3

חינוך ילדים למשיח / משיחת שי"פ תרומה התשמ"א

7 אעורר אקולוג אנוכי גנבה - את האקולוגים והטפילים ועשו לי הקהל ושכנתי בחוכם / הוראות לשנת "הקהל"

7

9 המעשה הוא העיקר

9

להשתדל להיות עשיר בפועל בכל הענינים / הוראות למעשה בפועל

11 ניצוצות של משיח

11

זהו שמו של משיח! / פתומים וקטעים קצרים בעניני נאולה ומשיח

12 יילחום מלחמת ה' - וינצח

12

"כל נדיב לבו" - שיפתח אצל כל אחד הלב היהודי / שלימות העם והארץ

14 כתב יד קודש

14

הסיבה לריבוי הגוונים שהיו במנורה של אנש / תגתה אד"ש בשיחת שי"פ תרומה התשמ"ג

בס"ד. מצוייב הביאור בפרשיי כפי שנתרשם ע"פ מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א.
האם נרשם נכון ?

הביאור בפרשיי:

הקושיא דלעיל - מהי ההדגשה שהקב"ה הראה למשה מנורה של אנש, הרי את כל כלי המשכן הראה הקב"ה למשה - מתרצה רש"י בתיבה אחת בלבד (ובזה רואים את גודל הדיוק שבדברי רש"י):

"מגיד שנתקשה משה במעשה המנורה כו" - כלומר: הקושי המיוחד שבמנורה (שלכן הראה לו הקב"ה מנורה של אנש בהוספה על מה שהראה לו את תבנית המשכן וכל כליו) אינו בנוגע לעצם תבנית המנורה, כי אם בנוגע לעשיית המנורה, דמכיוון שהיו בה ריבוי פרטים (קנים, נביעים, כתורים ופרחים), לכן נתקשה בעשייתה. ובפרט שעשייתה היתה צריכה להיות אופן ד"מקשה" - "מתתיכה אחת", ע"י תקשה בקורנס וכו'.

משא"כ בנוגע לעשיית שאר כלי המשכן - הרי לאחר שנתפרשו כל פרטי הדברים והראו את תבניתם, אין קושי מיוחד בעשייתם, ולדוגמא: עשיית קרשי המשכן מעצי שטים, וכיו"ב.

ומכיוון שבנוגע לעשיית המנורה היו קושי מיוחד (מצד ריבוי הפרטים שבה וכו') - לכן "הראה לו הקב"ה מנורה של אנש" (נוסף על מה שהראה לו תחילה את תבנית כל כלי המשכן), שראוי נוספת זו הקילה בחבנת עשייתה (אלא שבפועל גם זה לא חספיק, כדלקמן).

ויש להוסיף בזה: באש - יש כמה גוונים. וכפי שרואה ה"בן חמש (למקרא) " שבאור (אש) הנר יש נהורא אוכמא, לבן, וכדו'. ועפ"ז יש לומר שבמנורה של אנש היו כל פרטי המנורה בגוונים שונים, ועפ"ז מובן ביותר התועלת בראיית "מנורה של אנש" - אף שכבר ראה את תבנית כל כלי המשכן והמנורה בכללם - כי (נוסף על מה שראיית דבר בפעם הבי מוסיפה על הראי' בפעם הא', חרף) ב"מנורה של אנש" היו כל פרטי בגוון שונה, ודבר זה מקיל בחבנת עשייתה.

[דוגמא לדבר - מעשה רב: בחוטי מפשיי-חרדיא וכיו"ב - כשצ"ל חוטים רבים משנים צבעיהם].

ומשום שאין סתירה לזה ממש"ש רש"י (כה, לא) "תיעשה המנורה - מאל"י, למי שהי משה מתקשה בה, אמר לו הקב"ה חשלך את הככר לאור והיא נעשית מאל"י" - כי בודאי הועילה ראיית "מנורה של אנש" להבנת עשייתה, אלא שעדיין לא הבין עד כדי כך שיוכל לעשותה בכל פרטי, ולכן הוצרך שתיעשה מאל"י...".

והבן חמש למקרא מבין זאת בפשטות - כי רבות מעמים המלמד מתרץ קושיא, ובפעם הא' אינו תופס, ואז המלמד מוסיף ביאור, ולפעמים זה מספיק, ולפעמים גם ההוספה ועוד הוספה ועוד הוספה כו' - אינו תופס ונשאר בקושיא.

(*) ועפ"ז יומתק חוססת והדגשת רש"י "הראה לו הקב"ה מנורה של אנש - דלא כהתחלת הענין (י"ככל אשר אני מראה איתך גו"י) שלא פירש רש"י מאומה.
(**) ראה גם שיחת שי"פ תרומה תשמ"א.

אפי"ר ק. אזנים יעצונו

הסיבה לריבוי הגוונים שהיו במנורה של אש

בקשר לפ' השבוע, הננו מביאים בזה צילום נדיר ומיוחד (מוקטן במעט), מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ג בענין מנורה של אש שהראה הקב"ה למשה

(המענה שולב בהנחה שנדפסה ב'התוועדויות' תשמ"ג ח"ב סוף ע' 1022. וראה צילום מיוחד שנדפס ב'יחי המלך' תקז ע' 15 – מענה מפורט מכ"ק אד"ש מה"מ לשאלות המניחים בענין זה שע"פ הצילום הנ"ל נכתב הביאור שלפנינו)

פענוח הכתי"ק:

כ"ק אד"ש מה"מ מחק את התיבות "מכשיר הרדיא" וכתב: **מכשירים שונים ומכונות.**

חינוך ילדים למשיח

צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים - אמריקאים, צרפתיים, אנגלים, ולדבר לכל אחד לפי אופנו • ובאם אינו עושה כן - הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך! מאחר שמסרו לו את הילדים כדי לחנכם בכל עניני התורה שהיא "תורה אחת", ועאכו"כ שאי-אפשר להפריד בהי"ג העיקרים • אופן החינוך לפעול אצל הילד את ה"אחכה לו" ושיצעק שרוצה את משיח, הרי זה דוקא ע"י שנותנים לו סוכרי' ופרסים וכו' • מכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו - עליו לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים תורה ומצות ויצעק שהוא רוצה משיח • תרגום חפשי משיחת ש"פ תרומה ה'תשמ"א - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

שהחסידות אומרת על משיח, ובין אם הוא מבין כל מה שכתוב בחסידות, או שמבין שלשה-רבעים או חצי, עכ"פ הוא יודע את מעלת המשיח יותר ובאין-ערוך מהשואל - ואם-כן, כיצד באמת אפשר לגלות ענין כה נעלה כמשיח - לילדים כפשוטם?! וכאשר מדבר עם השני ומסביר לו את כל העילויים וכו' - הרי זה פועל עליו חלישות!

ב. שאלו אותך שאלה - מה אתה מתבלבל ונבהל? - שב לכמה דקות ותתבונן, אבל **ביגיעה**, ו"יגיעת ומצאת תאמין"?! ותחשוב בבטחה, דמכיון שהנך הולך בשליחות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - הרי פשוט הדבר שזהו בודאי אמת!

ולכן, תסביר גם לשני בדרכי נועם ובדרכי שלום שזו אמת, ובמילא - שגם הוא צריך לעסוק בזה.

(2 מגילה ו, ב.

א. ישנם הטוענים: כיצד מדברים עם ילדים על משיח? הרי משיח הוא ענין נעלה, עד שמשיח הוא כליל המעלות ומבחר המין האנושי, ואם-כן - כיצד מורידים ענין כה נעלה לילדים, ומקשרים זאת עם פרסים וצעצועים וכו'?!
וכאשר שואלים זאת שליח חב"די, הרי שבתחילה, מצד החושך כפול ומכופל, הוא מתבלבל ו"נרעש" לגמרי ("אינגאנצן צוטומלט")!

אח"כ נהי' לו חלישות מה בענין - שהרי שאלו אותו שאלה - במילא הוא ניגש לספר זאת לשני, ופועל גם אצלו חלישות!

ויתירה מזו: אמנם גם השואל יודע את מעלת המשיח - אבל הוא הרי שליח חבדי" שלמד חסידות, ויודע שמעלתו של משיח היא עד כדי כך שענינו "יחידה" - היחידה של כלל ישראל בכל הדורות, ויודע ענינים נוספים

(1 ראה סה"מ תרצ"ט ע' 207 בשם הרמ"ז.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' **משה נחום** בהרה"ח ר' **מרדכי מענדל** ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ד שתיתקף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ג. והביאור על טענה הנ"ל:

הלא התורה כולה ניתנה לכל בני-ישראל, גם לילדים, שהרי "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב"³, זאת-אומרת שיש לחנך את הילד בכל עניני התורה ומצוותי, ועאכו"כ בנוגע ל"ג עיקרי האמונה, שאחד מהם⁴ הוא העיקר ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" – הענין דביאת המשיח.

ומזה מובן, שצריכים לחנך את הילד גם לעיקר זה – הענין דמשיח, שאם לא כן יהיו אצלו י"ב עיקרים בלבד, והרי ישנם י"ג!

ולכן צריכים לדבר על כך עם כל ילד.

ד. ולכאורה אפשר לטעון: כיון שהילד נמצא בארצות-הברית – מדינה שיש בה הכל בהרחבה, מלכות של חסד, וצריך להתאים את החינוך להנהגות המדינה – לכן אפשר להסתפק בדיבור עם הילד על תורה ומצוות ולשם מה צריך "להסעיר" ("טומלען") אותו אודות משיח!?

אלא רק יאמר לילד שמשח הוא דבר נעלה ביותר (בדוגמת כלי זהב שמניחים אותו על מדף גבוה), וכשיתבגר – יסביר לו זאת יותר באריכות וכו';

אבל לגשת לילד ולומר לו: תצעק שאתה רוצה משיח, תשיר ניוון באנגלית, ותקבל סוכרי' – על-כך הוא טוען: כיצד אפשר לקחת ענין כה נעלה ולהורידו לילד!?

אומרים לו: הענין דביאת המשיח הוא אחד מהי"ג עיקרים, ובמילא צריכים להסבירו לילד ולחנך אותו לכך.

ובאם אין מלמדים זאת לילד, הרי זה היפך מעיקר באמונה, היפך התורה!

ה. אבל, לאחר הכל, עדיין טוען הוא:

היתכן לקחת ענין כ"כ נעלה כמשיח,

ולקשרו עם פרסים, משחקים וסוכריות, ענינים כה פשוטים!?

והביאור בזה:

הרמב"ם כותב בפ' המשניות⁵, ועד"ז מובן מהל' תשובה להרמב"ם⁶, שחינוך הילד צריך להיות באופן שמתחילים קודם לחנכו בענינים השייכים אליו, ממתקים, כבוד המדומה וכיו"ב, שזהו הענין ד"מתוך שלא לשמה בה לשמה"⁷. ונמצא, שצריכים להתחיל ב"שלא לשמה" – ענינים פשוטים, כנ"ל.

ואף שיש ללמוד את התורה לשמה, ואפי' בשביל גן-עדן ועולם הבא זה עדיין "שלא לשמה" כיון שהלימוד צריך להיות לגמרי "שלא על מנת לקבל פרס"⁸ – אבל בינתיים, כל זמן שהוא עדיין לא אוחד ב"לשמה" ואינו שייך עדיין לענינים נעלים, הנה בכדי לפעול עליו, מוכרחים לדבר עמו לפי ערכו ולחנכו בענינים השייכים אליו, גם אם זה פרסים, כסף או סוכריה וכיו"ב.

ולכן מבקשים שסיבירו לילדים את ענין המשיח, וגם יסבירו להם שכאשר משיח יבוא יהיו להם הרבה ממתקים וכיו"ב, כי דוקא בכך אפשר לפעול עליהם.

ו. ענין זה – שבכדי לפעול קיום המצוות יש לדבר עם זה שרוצים לפעול עליו לפי ערכו – מוצאים גם בתורה שבכתב:

הפסוק אומר⁹ "אם בחוקתי תלכו גו' – ונתתי גשמיכם בעתם וגו'", רואים שמבטיחים שכר גשמי ד"ונתתי גשמיכם בעתם וגו'" בכדי לפעול שיקימו מצוות.

ועד"ז מוצאים גם בפסוק¹⁰ "פותח את

(5) לסנהדרין פרק חלק ד"ה וכת חמישית.

(6) פ"י.

(7) פסחים נ, ב. רמב"ם שם ה"ה. הל' ת"ת פ"ג ה"ה. הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ג.

(8) אבות פ"א מ"ג. רמב"ם הל' תשובה שם ה"ד.

(9) בחוקתי כו, ג-ד.

(10) תהלים קמה, טז.

ואזי סוף-כל-סוף "יערה עליהם רוח ממרום" – שיכירו מהי אוטונומי, מהו שלום ומהו היפך השלום, מהו יהודי – והעיקר, יכירו ב"שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה": להביט אמנם בשמים למעלה, אבל לתפוס ולהבין שזה אותו אחד ש"ברא אלה" – כל הדברים שאיתם הוא מתעסק כאן למטה, בעולם-הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו!

ואזי יזכו, כמדובר לעיל, שיהיה ה"ויקהל" – שיתקהלו כל בני ישראל, לא כדי להחליט, חס-ושלום, היפך מבטחון של יהודים והיפך מבטחון של יהדות – ע"י גיור היפך ההלכה, וע"י חינוך ילדי-טהרן' היפך ההלכה, היפך היהדות, היפך הצניעות והיפך הצדק והיורש! אלא יהיה ה"ויקהל" ד"כל בני ישראל", כל יהודי וכל היהודים, כדי לבנות משכן – "ושכנתי בתוכם" – להקב"ה בעולם הזה כאן למטה, ועל-ידי-זה – "ושכנתי בתוכם, בתוך כל אחד ואחת".

ג. וכפי שהיה אז ב"ימי צאתך מארץ מצרים" – כך יהי' היום מתוך שמחה וטוב לבב, מכיון שסוכ"ס כשיספרו ליהודים את האמת, וכשיספרו לעצמם את האמת, יקויים "כל נדיב לבו" – שיפתח אצל כל-אחד הלב היהודי, והוא יתן עבור הדברים שיהודי צריך לתת מממונו, מנפשו, מנשמתו ומתורתו – לא רחמנא-ליצלן "מגלה פנים בתורה שלא כהלכה", שהוא משתמש עם התורה כדי להרוס, רחמנא-ליצלן, את החינוך האמיתי של כמה-וכמה בני ובנות ישראל, כמדובר לעיל –

ומה"ויקהל" בימים האחרונים של הגלות יקויים בקרוב ממש הויקהל" שיעשה הקב"ה – ש"קהל גדול יבואו הנה", שמ"ויקהל" יהיה "קהל גדול", מכיון ששם יהיו "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו",

ואת "הירא ורך הלבב" ושיבו בבית – "ילך וישוב לביתו" – ויוציאו אותו מהבית כאשר יצטרכו ללכת לקבל פני משיח צדקנו – שגם הוא ילך, ועם הזמן אף ירקוד...

ויקויים היעוד "ושמחת עולם על ראשם", מכיון שיעמדו באופן של "ביד רמה" – עוד בהיותם במצרים וגבולים של הגלות – ו"בקומה זקופה" – "קוממיות", ונלך באופן כזה לקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו ממש, בשמחה ובטוב לבב.

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

(3) ברכה לג, ד.

(4) עיקר הי"ב.

"כל נדיב לבו" - שיפתח אצל כל אחד הלב היהודי

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. [. . .] הדבר הבטוח שכל יהודי וכל היהודים יכולים לעשותו, הוא: "ואנחנו בשם ה' אלוקינו נזכיר", "ואנחנו בשם ה' אלוקינו נדגול" - על-ידי-זה שיוסיפו בלימוד התורה ובקיום המצוות זה יפעל לכל-לראש שתבטל כל השערוריה השני' עם "ילדי-טהרן", וינחו ליהודים לחנך יהודי שני לתורתנו הקדושה ולקיום מצוותי' הקדושות - אשר זה אינו נוגע כלל למה שצריכים 'לצאת ידי-חובה' כלפי סאדאת או כלפי הערבי, אין זה אלא אשר בשביל 'לצאת ידי-חובה' כלפי היצר-הרע - "א-ל זר אשר בקרבך" - אזי, רחמנא-ליצלן, בשביל להכעיס את ה"יושב בשמים" וכיוצא-בזה - מנתקים ילדים יהודיים מאבינו שבשמים!

ועל-ידי-זה שיתוסף יראת-שמים אצל חלק מהאומה היהודית - שהינה כולה "קומה אחת", כפי שהוא אומר בלקו"ת "כאחדים ממש" - יתוסף בדרך ממילא ביראת-שמים של כל אחד מבני ישראל, ואזי אותו בעל-הבית שצועק שיש לו 'סמיכה' לרבנות - אשר במילא זועק הוא שיש כאן נפט ואל תפריעו ואל תבלבלו, ומאפשר לעשות מה שרוצים ואינו מספר אודות 'ילדי-טהרן' השניים, ואודות כל המעשי-תעוועים' שעושים עם הילדים שהביאו עכשיו מ"פרס ומדי" לארץ-ישראל,

וזאת הוא צועק מכיון שהוא מקבל כסף עבור ישיבה או עבור "חדר" - מוכן הוא לקחת על-עצמו את כל האחריות, ולכן גם פלוני נותן לו כסף עבור הישיבה וכו', הרי - כמדובר לעיל בארוכה - כאשר מחנכים ילד יהודי בארץ-ישראל היפך מצדון הקב"ה - אזי פוגעים בבטחון של ארץ-ישראל **כפשוטו בגשמיות**, מחלישים את הבטחון של אותו "חדר", ואותה ישיבה שלשם הוא רוצה לתת לירה או שתים או מאה או אפילו אלף לירות!

בנוסף לכך, הרי השוחד הנ"ל **מבלבל ומחריב** את החינוך שנבנה באמצעות אותו כסף שמקבלים תמורת זה שמנתקים ילדים יהודיים מאבינו שבשמים, היל"ת.

ב. כפי הנראה הוא אינו מתכוון עדיין לעשות תשובה, ומכיון שכך, הדרך היחידה לפעול עליו היא על-ידי הוספה ביראת שמים של היהודים מסביבו, שאז בדרך ממילא יתוסף גם אצלו, מכיון שכל היהודים - מקטן שבקטנים עד הגדול שבגדולים - הם "כאחדים ממש", כפי שכותב אדמו"ר הזקן.

ידיך ומשביע לכל חי רצון":

מפרשים מסבירים¹¹ שהמילה "רצון" בפסוק זה כוונתה ל"רצון" של ה"ח"י" (האדם המבקש מהקב"ה), יוצא אם-כן מפסוק זה שהקב"ה "פותח" את כל עניניו ("פותח את ידיך") בכדי לתת ל"ח"י את ה"רצון" שלו, מה שהוא רוצה.

ז. עפ"ז יובן גם ענין שהרמב"ם כותבו בשייכות לביאת משיח:

בסיום ספרו "יד החזקה" כותב הרמב"ם¹², בתור פסק-דין להלכה, שכאשר משיח יבוא יהיו "כל המעדנים מצויין כעפר", ש"מעדנים" הכוונה למעדנים בגשמיות כפשוטו, בשר שמן ויין ישן.

דלכאורה, הרמב"ם מדבר שם על מה שיהי' כאשר משיח יבוא, וכותב - בתור פס"ד להלכה - שבני ישראל יהיו מונחים אז בהשגת אלקות, "ישיגו דעת בוראם" - ואיך מתאים ונכנס שם הענין ד"מעדנים מצויין כעפר"? והרי מעדנים הינם ענינים ששייכים ל"משכא דחויא"¹³, והסיבה שהם יהיו "מצויין כעפר" - כדי שלא יצטרכו לטרוח בשביל זה.

והביאור בזה - ע"פ הנ"ל:

כאשר הרמב"ם כתב שכשמשח יבוא "המעדנים מצויין כעפר", הוא רצה בזה להסביר את ענין ביאת המשיח גם לילד וכיו"ב שאצלו "מעדנים" תופסים מקום, ואי אפשר לומר לו כעת שע"י ביאת המשיח יובנו כמה ענינים בתורה מאחר שהוא אינו מבין את המעלה שבזה וצריכים להמתין עד שיגדל ויתבגר, אלא מוכרחים לדבר עמו דוקא על ענינים של "מעדנים" כנ"ל - ומטעם זה כותב הרמב"ם שבביאת המשיח "המעדנים מצויין כעפר".

(11) ראה פרש"י, מצו"ד ועוד עה"פ.

(12) סוף הל' מלכים.

(13) ראה תניא פ"א (מ, ב). וראה בהנסמן בלקוטי הגהות לתניא שם. רפמ"ז.

ואע"פ שישנו הדיוק בלשון "כעפר", שהמעדנים לא יתפסו מקום ויהיו חשובים כמו עפר מכיון שלא יהיו מונחים בזה אלא בלהשיג דעת בוראם (כנ"ל), שלכן הוא נוקט בלשון "כעפר" דוקא - אבל כעת הרי המעדנים תופסים מקום אצל הילד, ולכן אומר לו הרמב"ם שהמעדנים יהיו "מצויין כעפר" (בפשטות) כי דוקא עי"ז אפשר לכבוש את לבו.

ח. ועפ"ז יובן גם האמור לעיל אודות חינוך הילדים בנוגע למשיח, שצריכים לומר להם שלעת"ל יהי' ריבוי ממתקים וכיו"ב -

דלכאורה, מובן ופשוט שהתורה לא תצוה לומר שום דבר שקר - ואם-כן, איך מצוה התורה לחנך כך את הילד, שבכדי לכבוש את לבו יאמרו לו שכאשר יבוא משיח יהי' ריבוי של ממתקים!?

אלא היות והרמב"ם כותב שבביאת המשיח יהיו "המעדנים מצויין כעפר", מובן שכך היא האמת, וכאשר אומרים זאת לילד אין זה מהשפה ולחוץ - אלא אכן כך זה באמת (ורק שלא יהיו מונחים בזה אז, וכנ"ל).

ט. [. . .] והנה, בנוגע לתינוקות במיוחד מוצאים מדרש נפלא:

עה"פ "ודגלו עלי אהבה"¹⁴, אומר המדרש¹⁵: "אפילו התינוק מדלג על האזכרה כמה פעמים . . . אמר הקב"ה ודילוגו עלי אהבה".

כלומר: אפילו אם ילדים - תינוקות של בית רבן - רוקדים או קופצים (כדרך התינוקות שהם רוקדים ומקפצים קודם הלימוד או אחר הלימוד) על "שמות" של קלף, או בזמננו - על ספרים (כי הם לא מבינים את קדושת הענין, ואפילו אם כן - הם אינם יכולים להשמר מזה) - אומר הקב"ה, שזה

(14) שה"ש ב, ד.

(15) שהש"ר פ"ב, ד.

זהו שמו של משיח!

ידוע מרז"ל אשר משיח – מנחם שמו, וגם מענדל, בגימטריא "צדק" [כידוע בנוגע שמו של אדמו"ר "הצמח צדק" – גימטריא דשמו "מנחם מענדל"], ש"צדק" (וגם "צמח") הוא שמו של משיח.

(משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

נסיון בלבד שכל ענינו הוא שמעלים ומסיתר על האמת

כשם שעד עתה הי' מונח ("אפגעלייגט") אצל כאו"א מאתנו שהרבי יולייכו לקראת משיח צדקנו – צריך להיות מונח כן גם עתה.

והמאורע שאירע כו' – אינו אלא לעיני בשר שלנו, ואינו אלא נסיון בלבד (א' הנסיונות דחבלי משיח שצריכים להיות קודם ביאת גואל צדק), שכל ענינו הוא שמעלים ומסיתר על האמת.

(משיחת ש"פ תרומה, פ' זכור ה'ש"ת - בלתי מוגה)

בימינו אלו נמצאים כבר לאחרי כל הנסיונות

. . . ויש להוסיף בזה – שבימינו אלו נמצאים כבר לאחרי כל הנסיונות כו', ובלשון הידוע (ע"פ דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) – שכבר סיימו אפילו "לצחצח הכפתורים", ובמילא צ"ל כבר קיום היעוד "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ", שאז, תהי' כל העבודה בעניני קדושה, באופן ד"ילכו מחיל אל חיל", עד "יראה אל אלקים בציון".

(משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

עד כמה נוגע שחודש זה יהי' "בריא מזלי" לענין הגאולה

ובמיוחד בעמדנו בחודש "דבריא מזלי", אשר, אם בכל הענינים נוגע שיהי' "בריא מזלי" – עאכ"כ בענין הגאולה האמיתית והשלימה, שבזה נוגע באופן מיוחד ("גאָר שטאַרק נוגע") שיהי' "בריא מזלי", בכדי שהגאולה תבוא מוקדם יותר, שכן, אפילו ע"י הקדמת הגאולה ביום אחד, או אפילו בשעה אחת, או אפילו ברגע אחד בלבד, ואפילו כשהרגע הוא "רגע קטן" – הרי זה רגע שבו נמצאים "שכינתא" וכל אחד ואחת מישראל האנשים הנשים והטף – בגלות, וממילא מובן, עד כמה נוגע שהגאולה תבוא אפילו ברגע אחד קודם!

(משיחת מוצאי ז' אדר ראשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

להיות "ע"פ דרכו" או באופן אחר – פסקו (הרמב"ם ושלמה המלך) ש"חנוך לנער ע"פ דרכו"¹⁷!

ובמילא צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים – אמריקאים, צרפתיים, אנגלים, ולדבר לכל אחד לפי אופנו.

ובאם אינו עושה כן – הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך! מאחר שמסרו לו את הילדים כדי לחנכם בכל עניני התורה שהיא "תורה אחת", ועאכ"כ שאי-אפשר להפריד בה"ג העיקרים.

ואופן החינוך לפעול אצל הילד את ה"אחכה לו" ושיצעק שרוצה את משיח, הרי זה דוקא ע"י שנותנים לו סוכר' ופרסים וכו', כי לענינים אלו יש לילד שייכות, משא"כ לענינים נעלים.

יא. ומכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – עליו לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים תורה ומצוות ויצעק שהוא רוצה משיח.

והרי לא מדברים על ילדים כמו שהיו בדורו של חזקיהו, שבימיו "בדקו מדן ועד באר שבע . . . ולא מצאו תינוק ותינוקת . . . שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה"¹⁸ – אצל חזקיהו אכן הי' "ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח"¹⁹, אבל זה לא בא בפועל²⁰ –

מדברים על ילדים הנמצאים בדורנו זה – הדור קודם משיח, ובמילא צריכים 'לחטוף' ("אריינכאַפן") ולספר לילדים אודות משיח.

18) סנהדרין צד, ב.

19) שם, ע"א.

20) ראה לקו"ש ח"כ ע' 518 ואילך.

אמנם "עלי", אך ביחד עם זה "דילוגו עלי) **אהבה** – דהיינו, לא רק שמותר להם לעשות זאת, אלא הקב"ה אומר שלגביו זו **"אהבה** – מכיון שתינוקות של בית רבן עושים זאת, ו"כי נער ישראל ואוהבהו"¹⁶.

וההדגשה בזה היא עד כדי כך, שתורה שבעל-פה באה ומתקנת את התורה שבכתב: בתושב"כ כתוב **"ודגלו"** – אומרת תושבע"פ שיקראו **"ודילוגו!"**

ממדרש זה רואים עוד יותר, עד כמה חשוב לרדת בעצמו לתינוקות, עד שאפילו הקב"ה מוריד עצמו אליהם – שיקפצו וירקדו על שמותיו, והוא אומר שזה ענין של אהבה! י. וזהו מדרש מפורש, שדרשנים משתמשים בו בדרשותיהם –

אף-על-פי-כן, כאשר שואלים שליח חב"די: היתכן להוריד ענין נעלה כמשיח לילדים – הוא מתבלבל לגמרי!...

לכל לראש, עליו לדעת שהענין הוא אמת! לכל לראש, עליו לדעת שזהו אמת לאמיתתו!

לכל לראש, עליו לדעת שכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – יש לזה שייכות לילדים דדור זה!

ואם יעמיק להתבונן בזה – ובלבד שלא יתבלבל מיד – יראה, שעוד בזמן הרמב"ם, ועוד לפניו – בזמן שלמה המלך, כאשר היתה נתינת מקום לשאלה האם "חנוך לנער" צריך

16) הושע יא, א. וראה המשך תרס"ו ע' תקנ ואילך.

17) משלי כב, ו.

ועשו לי הקהל ושכנתי בתוכם

כבר דובר פעמים רבות במשך השנה שחלפה¹, על הציווי "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"², כפי שחז"ל מפרשים³: "בתוך כל אחד ואחת מישראל", אשר מתאים לזה כדאי אשר כל אחד ואחת⁴, כולל ילדים קטנים⁵, יעשה את ביתו, חדרו, כליו וכו', ל"מקדש מעט"⁶, והתורה מבטיחה: "הבא לטהר - מסייעין אותו"⁷, עד להבטחת הקב"ה: "ושכנתי בתוכם".

כך הדבר בתקפו, ואדרבה ביתר שאת ויתר עז, בענין ומעשה כללי כזה, ביחס ל"הקהל" המוזכר: מוטלת חובה על כל אחד ואחת לבצע את תוכן מצוות "הקהל בבית המקדש" בסביבתו ובו עצמו.

במצות "הקהל" מדגישה התורה כי ההקלה של "העם", מורכבת מאנשים, נשים וטף: לכל אחד מן הסוגים האמורים ישנה - נוסף על קוי האופי הכלליים של "העם" - גם תכונה מיוחדת. אנשים - ניחנים במעלה של עוצמה וכוח הנהגה, להיות מורי דרך בהתנהגות הכללית, הנהגה מחוץ לביתו וכו'; נשים - הן בבחינת "עקרת הבית"⁸, הן מנהלות את הנהגת הבית, התחלת חינוך הטף, הבנים והבנות⁹, וכו', ואילו טף - הם המתחנכים, המקבלים, הם מודרכים על ידי הוריהם ומחנכיהם¹⁰.

דומה לכך גם ב"עולם קטן - זה האדם"¹¹: אצל כל אדם ישנן (צריכות להיות) כל התכונות האמורות: התוקף והעוצמה של "אנשים", הזמן והכוחות שלו המסוגלים וצריכים להנהיג ולהשפיע ולהאיר מסביבו, בהנהגת העולם, וכן - של "נשים" - בהנהגת הבית, ויחד עם זה הוא צריך להיות גם תלמיד ומחונך, כלשון חז"ל¹²: "איזהו חכם - הלומד מכל אדם",

לאחרי כל הפירושים בפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", כולל הפירוש "בתוך כל א' וא'" - הרי אין מקרא יוצא מידי פשוטו⁹, לכל לראש הפירוש בזה בנוגע להלכה למעשה - שלבני ישראל ישנו החיוב לבנות את בית המקדש.

לבנות את בית המקדש השלישי בפשטות ממש

ובנוגע אלינו הכוונה - לבנות את בית המקדש השלישי, בפשטות ממש, כפס"ד הרמב"ם¹⁰ שיבנה ע"י משיח צדקנו, "ובנה מקדש במקומו"¹¹, וע"פ דברי הרמב"ם "הכל חייבים לבנות ולסעד בעצמן ובממונם, אנשים ונשים כמקדש המדבר", מובן שכך הוא גם בנוגע לבית השלישי, שכל יהודי ישתתף בזה ע"י נדבותיו, אנשים נשים, ויש לומר - גם טף (כשם שה' בנדבת המשכן).

ובפרט שבדורנו זה כבר חינוכו והרגילו ילדים יהודיים קטנים - וממשיכים בזה - לתת צדקה: נוסף לכך שעושים אותם שלוחים לתת לצדקה, נותנים להם גם כסף שנעשה ממונם הפרטי, בכדי שהם יתנו מכספם הפרטי לצדקה.

(משיחות לילות ד', ה', ו' ושבת קודש פ' תרומה ה'תשנ"ב - מוגה. תרגום מאידית*)

(9) שבת סג, א. וש"נ.

(11) ל' הרמב"ם שם ספ"א.

(10) הל' מלכים רפ"א ובסופו. וראה לקו"ש ח"ח ע' (* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל. 418 ואילך. וש"נ.)

אחרים במשמע.

(8) ראה ב"ר פע"א, ב. זח"א קנד, א. אוה"ת נ"ך כרך ב ע' תתעא. שם ע' תתנח.

(9) ראה של"ה מד, א - נעתק בקונטרס חנוך לנער ס"ע 34 ואילך.

(10) באר"א קצת י"ל: אנשים - מוחין (חב"ד), נשים - מדות (חג"ת נה"ים), טף - מעשה בפועל (דיש לקטנים).

(11) תנחומא פקודי ג. זח"ג לג, ב. תקו"ז תס"ט (ק, ב. קא, א). וראה אדר"נ ספ"א. לקו"ת במדבר ה, סע"א ואילך. זח"א קלד, ב. סה"מ תרכ"ו ע' קכו.

(12) אבות פ"ד מ"א. וראה כתר שם טוב (הוצאת קה"ת) הוספות סי' צ. וש"נ. אר"ת לה"מ (הוצאת קה"ת) קטו, א (בהוצאת קה"ת תש"מ ואילך - סתצ"ג).

(1) מכתב שבין יו"ד וט"ו בשבט ה'תשמ"ז (לקו"ש חכ"ו ע' 412). קונטרס משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ז. ועוד.

(2) תרומה כה, ח.

(3) ראשית חכמה שער האהבה פ"ו קרוב לתחילתו (ד"ה ושני פסוקים - סט, ב). ועוד. - נסמן במכתב הנ"ל.

(4) ראה שיחת ש"פ תרומה הנ"ל הערה 62.

(5) ולהעיר אשר בנדבת המשכן השתתפו גם קטנים - אדר"נ פי"א. אוה"ח ר"פ תרומה ור"פ ויקהל. וראה צפע"נ עה"ת ר"פ ויקהל.

(6) ראה יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

(7) ראה שבת קד, א. וראה לקו"ת דרושים לשמע"צ ד"ה ה' לי בעוזרי פ"ה (פט, ד ואילך) דגם לטהר

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בנאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

להשתדל להיות עשיר בפועל בכל העניינים

[.] הלימוד מכל האמור:

לכל לראש נלמד מכך – שהקב"ה פוסק בתורתו הקדושה, התורה הנצחית לכל הדורות ובכל המקומות – שכל יהודי שייך לכל לראש ל"זהב". ובפשטות – שכל יהודי צריך להיות בעשירות, הן ברוחניות והן בגשמיות – עשירות בפשטות ממש!

יתירה מזו: לא רק שהוא צריך עשירות – אלא שלכל יהודי ישנה עשירות בפועל. ואפילו אם זה לא נמצא בגלוי ובגשמיות – אי"ז משום שהיא לא קיימת ח"ו, אלא שיהודי צריך לגלות זאת ע"י עבודתו. ואדרבה: עי"ז שמגלים זאת מתוך החושך – ה"ז נעשה באופן דיתרון האור מן החושך¹, תוספת ריבוי של שפע רב דגשמי ברכה, באופן של תגבורת החיות², שנעשה שטפון של גשמי ברכה אך ורק למעליותא, עד שזה מהפך את השטפונות שלא למעליותא לשטפונות דטוב וקדושה (עד להכנה ד"מלאה הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים"³).

ועאכ"כ בדורנו זה – הדור האחרון בגלות ודור ראשון של גאולה – לאחר שסיימו הכל, וצריכה להיות רק קבלת פני משיח צדקנו בפועל – ודאי שהקב"ה מברך כל יהודי בעשירות בזהב בגשמיות וברוחניות, עד באופן (כפי שהי' ב"ימי צאתך מארץ מצרים" כן הוא גם עתה "אראנו נפלאות"⁴) – ש"אין לך כל אחד ואחד מישראל שלא היו עמו **תשעים**⁵ חמורים לובים טעונים מכספה וזהבה של מצרים".

מכך ישנה מיד הוראה ברורה – שיהודי צריך להשתדל להיות עשיר בפועל בכל העניינים, מתחיל מעשירות ברוחניות, אין עשיר אלא בדעת⁶, להיות עשיר בתורה ומצוות, ועד גם – עשירות בגשמיות, בכדי שיוכל לקיים תורה ומצוות במנוחת הנפש ומנוחת הגוף (כפס"ד הרמב"ם⁷), ויוכל להרבות בנתינת הצדקה וקיום המצוות בהידור, והידור לפני מהידור וכו', ובכלל – לנצל את העשירות ("זהב וכסף ונחושת וגו'") כדי לעשות מביתו הפרטי משכן ומקדש לה' (ושכנתי בתוכם בתוך כל אחד ואחד), כולל – גם ע"י נתינה לצדקה לבנות בית הכנסת ובית המדרש כפשוטו, "מקדש מעט"⁸.

ועוד והוא העיקר – בענין שהזמן גרמא – בניית בית המקדש השלישי בפשטות ממש:

- 1) קהלת ב, יג.
- 2) ולהעיר מהשייכות אדר (שהוא בתקופת גשמים) – "אדר פירושו תוקף וגבורה, כמו אדיר במרום ה', ובביצה דט"ו ע"ב הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה' כו'" (לקוטי לוי"צ על פסוקי תנ"ך ומאור"ל ריש ע' צט).
- 3) ישע"י יא, ט. רמב"ם בסיום וחותם ספרו.
- 4) מיכה ז, טו.
- 5) ולהעיר מהשייכות לשנת הצד"ק. וראה עיון יעקב לע"י בכורות ה, ב.
- 6) ראה כתובות סח, א. וראה נדרים מא, א.
- 7) ה' תשובה רפ"ט.
- 8) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

- 1) ראה מכתב ימי הסליחות ה'תשכ"ז (לקו"ש ח"ט ע' 447 ואילך) בנוגע ל"אסיפת" כל מחדו"מ של האדם.
- 2) להעיר שמצות הקהל היא לשמוע קריאת המלך, "ויראה עצמו כאילו . . . מפי הגבורה שומעה, שהמלך שליח הוא להשמיע דברי הא-ל" (רמב"ם ה' חגיגה פ"ג ה"ו).
- 3) (15) תהלים פו, יא.
- 4) (16) כמחז"ל (סנהדרין צח, א. ירושלמי תענית פ"א ה"א. זח"א קטז, ב ואילך): זכו אחישנה. וראה שערי אורה ד"ה יביאו לבוש מלכות פ' צד, צו (פז, א-ב).

וגם בכך מלמדת מצות "הקהל" את כל יחיד, ב"עולם קטן" שלו, שהוא נדרש "להקהיל" ולאסוף את כל תכונותיו¹³ השונות, של "אנשים, נשים וטף", ולהכניס אותם ב"בית המקדש" הפנימי שלו, בהתמסרות מוחלטת לדבר המלך, זה הקב"ה¹⁴, עד שיהיו כולם חדורים כליל ב"ליראה את השם".

*

ויהי רצון שכל אחד ואחת, כולל ילדים קטנים, ינצלו את האפשרויות והכוחות הבלתי גלילים, ששנה זו "שנת הקהל", מביאה אתה, בכל העניינים האמורים, באופן שיבואו לידי מעשה בפועל.

ועל ידי פעולות ה"הקהל" והכינוסים יתחזק עוד יותר אצל כל אחד ואחת: "יחד לבבי ליראה שמך"¹⁵,

וההוספה בפעולות הכלליות האמורות תקרב עוד יותר ותחיש את הזמן¹⁶ שבו יקיימו את מצות "הקהל", בכל פרטיה, בבית המקדש ממש, וישמעו את קריאת הפרשיות בתורה מפי המלך המשיח, במהרה בימינו ממש.

(ממכתב כללי לבני ובנות ישראל - ו' תשרי ה'תשמ"ח, תרגום מאידיש (לקו"ש ח"ט ע' 331))

- 1) ראה מכתב ימי הסליחות ה'תשכ"ז (לקו"ש ח"ט ע' 447 ואילך) בנוגע ל"אסיפת" כל מחדו"מ של האדם.
- 2) להעיר שמצות הקהל היא לשמוע קריאת המלך, "ויראה עצמו כאילו . . . מפי הגבורה שומעה, שהמלך שליח הוא להשמיע דברי הא-ל" (רמב"ם ה' חגיגה פ"ג ה"ו).
- 3) (15) תהלים פו, יא.
- 4) (16) כמחז"ל (סנהדרין צח, א. ירושלמי תענית פ"א ה"א. זח"א קטז, ב ואילך): זכו אחישנה. וראה שערי אורה ד"ה יביאו לבוש מלכות פ' צד, צו (פז, א-ב).

המדור מוקדש
 לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'
 ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו
 ובתם רחל בת חיה מושקא שתחי'
 ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחיו